

Rättsfallssamlingen

DOMSTOLENS DOM (andra avdelningen)

den 21 oktober 2015*

”Begäran om förhandsavgörande — Direktiv 2010/13/EU — Begreppen ’program’ och ’audiovisuell medietjänst’ — Fastställande av en audiovisuell medietjänsts huvudsakliga syfte — Tjänstens jämförbarhet med tv-sändningar — Korta videor ingår i en avdelning på en nättidnings webbplats”

I mål C-347/14,

angående en begäran om förhandsavgörande enligt artikel 267 FEUF, framställd av Verwaltungsgerichtshof (Österrike) genom beslut av den 26 juni 2014, som inkom till domstolen den 18 juli 2014, i målet

New Media Online GmbH

mot

Bundeskommunikationssenat,

meddelar

DOMSTOLEN (andra avdelningen)

sammansatt av avdelningsordföranden på första avdelningen, tillförordnad ordförande på andra avdelningen, R. Silva de Lapuerta, domstolens ordförande K. Lenaerts (referent), samt domarna J.-L. da Cruz Vilaça, A. Arabadjiev och J.-C. Bonichot,

generaladvokat: M. Szpunar,

justitiesekreterare: enhetschefen M.-A. Gaudissart,

efter det skriftliga förfarandet och förhandlingen den 22 april 2015,

med beaktande av de yttranden som avgetts av:

- New Media Online GmbH, genom M. Hetzenauer, Rechtsanwältin,
- Sveriges regering, genom A. Falk och N. Otte Widgren, båda i egenskap av ombud,
- Europeiska kommissionen, genom G. Braun och A. Marcoulli, båda i egenskap av ombud,

och efter att den 1 juli 2015 ha hört generaladvokatens förslag till avgörande,

* Rättegångsspråk: tyska.

följande

Dom

- 1 Begäran om förhandsavgörande avser tolkningen av artikel 1.1 a i) och 1.1 b i Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/13/EU om samordning av vissa bestämmelser som fastställs i medlemsstaternas lagar och andra författningar om tillhandahållande av audiovisuella medietjänster (direktiv om audiovisuella medietjänster) (EUT L 95, s. 1).
- 2 Begäran har framställts i ett mål mellan New Media Online GmbH, Innsbruck (Österrike) (nedan kallat New Media Online), och Bundeskommunikationssenat angående ett beslut från Kommunikationsbehörde Austria (den österrikiska radio- och tv-myndigheten) att kvalificera en del av de tjänster som New Media Online tillhandahöll som ”audiovisuella medietjänster på begäran” vilka följaktligen omfattades av anmälningsplikt i enlighet med tillämpliga bestämmelser.

Tillämpliga bestämmelser

Unionsrätt

- 3 Skälen 10, 11, 21, 22, 24 och 28 i direktiv 2010/13 har följande lydelse:
 - ”(10) Traditionella audiovisuella medietjänster – såsom television – och nya audiovisuella medietjänster kan skapa många arbetstillfällen i unionen, särskilt i små och medelstora företag, och främja ekonomisk tillväxt och investeringar. Med tanke på betydelsen av lika konkurrensvillkor och en verklig europeisk marknad för audiovisuella medietjänster bör de grundläggande principerna för den inre marknaden, som fri konkurrens och likabehandling, efterlevas i syfte att säkra öppenhet och förutsebarhet på marknaderna för audiovisuella medietjänster och skapa låga hinder för tillträde.
 - (11) Det är nödvändigt att se till att alla audiovisuella medietjänster, både tv-sändningar (dvs. linjära audiovisuella medietjänster) och audiovisuella medietjänster på begäran (dvs. icke-linjära audiovisuella medietjänster), omfattas av åtminstone en grunduppsättning samordnade regler, för att förhindra snedvridning av konkurrensen, öka rättssäkerheten, bidra till att fullborda den inre marknaden och underlätta framväxten av ett gemensamt informationsområde.

...

- (21) I detta direktiv bör definitionen av en audiovisuell medietjänst omfatta endast sådana audiovisuella medietjänster – oavsett om det rör sig om tv-sändningar eller beställtjänster – som är massmedier, dvs. som är avsedda att tas emot av och kan tänkas ha en klar påverkan på en betydande andel av allmänheten. Tillämpningsområdet bör begränsas till tjänster enligt definitionen i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt och bör därför omfatta alla typer av ekonomisk verksamhet, även public service-företagens verksamhet, men bör inte omfatta verksamhet som primärt har icke-ekonomiska syften och som inte konkurrerar med tv-sändningar, såsom privata webbplatser och tjänster som innebär tillhandahållande eller distribution av audiovisuellt innehåll som framställs av privata användare i syfte att delas och utbytas inom intressegrupper.
- (22) I detta direktiv bör definitionen av audiovisuella medietjänster omfatta massmedier i deras funktion att informera, underhålla och utbilda allmänheten, och bör inbegripa audiovisuella kommersiella meddelanden, men bör utesluta alla former av privat korrespondens, som e-postmeddelanden som sänds till ett begränsat antal mottagare. Definitionen bör utesluta alla

tjänster vilkas huvudsakliga syfte inte är tillhandahållande av program, dvs. när det audiovisuella innehållet enbart är en sidoeffekt av tjänsten och inte dess huvudsakliga syfte. Ett exempel är webbplatser som innehåller audiovisuella element som endast är av underordnad betydelse, t.ex. animerade grafiska element, korta reklamslag eller information om en produkt eller tjänst som inte är av audiovisuell art. Av dessa skäl bör direktivet inte heller vara tillämpligt på hasardspel med en penninginsats, inklusive lotterier och vadslagning och andra former av speltjänster, och inte heller på online-spel och sökmotorer, men däremot på sändningar som handlar om hasardspel eller andra spel.

...

- (24) Audiovisuella medietjänster på begäran kännetecknas av att de är 'televisionsliknande', dvs. att de konkurrerar om samma publik som tv-sändningar och att utformningen av och sättet att få tillgång till tjänsten får användaren att rimligen förvänta sig lagstadgat skydd enligt detta direktiv. Mot bakgrund av detta och för att förebygga skillnader beträffande fri rörlighet och konkurrens bör begreppet program tolkas på ett dynamiskt sätt så att hänsyn tas till utvecklingen inom tv-sändningsverksamheten.

...

- (28) Detta direktiv bör inte omfatta nätupplagor av tidningar och tidskrifter.”

- 4 Artikel 1 i direktiv 2010/13, med rubriken ”Definitioner”, har i punkt 1 följande lydelse:

”I detta direktiv gäller följande definitioner:

a) *audiovisuell medietjänst*:

- i) en tjänst enligt definitionen i artiklarna 56 och 57 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt som faller under det redaktionella ansvaret hos en leverantör av medietjänster och vars huvudsakliga syfte är att i informations-, underhållnings- eller utbildningssyfte tillhandahålla program [...], till allmänheten via elektroniska kommunikationsnät i den mening som avses i artikel 2 a i direktiv 2002/21/EG. Sådana audiovisuella medietjänster utgörs av antingen tv-sändningar enligt definitionen i led e i denna punkt eller audiovisuella medietjänster på begäran enligt definitionen i led g i denna punkt,
- ii) ett audiovisuellt kommersiellt meddelande.

- b) *program*: en uppsättning rörliga bilder med eller utan ljud som utgör ett enskilt inslag i en programtablå eller en katalog som har sammanställts av en leverantör av medietjänster och vars form och innehåll är jämförbara med formen och innehållet för tv-sändningar. Exempel på sådana program är långfilmer, sportevenemang, komediserier, dokumentärer, barnprogram och dramaproduktioner.

...

- g) *audiovisuell medietjänst på begäran* (dvs. en icke-linjär audiovisuell medietjänst): en audiovisuell medietjänst som tillhandahålls av en leverantör av medietjänster för att ge möjlighet att se program vid en tidpunkt som användaren väljer och på dennes egen begäran utifrån en katalog med program som valts ut av leverantören av medietjänster.

...”

Österrikisk rätt

- 5 I 2 § lagen om audiovisuella medietjänster (Audiovisuelle Mediendienste-Gesetz, BGBl. I, 84/2001), i den lydelse som var tillämpligt i det nationella målet (nedan kallad AMD-G), som har rubriken "Definitioner", föreskrivs följande:

"I denna lag avses med

...

3. 'audiovisuell medietjänst': en tjänst enligt definitionen i artiklarna 56 och 57 FEUF som faller under det redaktionella ansvaret hos en leverantör av medietjänster och vars huvudsakliga syfte är att i informations-, underhållnings- eller utbildningssyfte tillhandahålla program till allmänheten via elektroniska kommunikationsnät [3 § led 11 2003 års lag om telekommunikationer (Telekommunikationsgesetz)]. Detta inbegriper tv-sändningar och audiovisuella medietjänster på begäran.

4. 'audiovisuella medietjänst på begäran': en audiovisuell medietjänst som tillhandahålls av en leverantör av medietjänster för att ge möjlighet att se program vid en tidpunkt som användaren väljer och på dennes egen begäran utifrån en katalog med program som valts ut av leverantören av medietjänster (beställtjänst).

..."

- 6 Rubriken för 9 § AMD-G är "Tjänster med anmälningsplikt". I denna paragrafs första punkt anges följande:

"Sådana programföretag som inte omfattas av en tillståndsplikt enligt 3 § punkt 1 och leverantörer av medietjänster på begäran ska senast två veckor innan verksamheten inleds anmäla detta till tillsynsmyndigheten."

Målet vid den nationella domstolen och tolkningsfrågorna

- 7 New Media Online driver på webbadressen <http://www.tt.com> nättidningen "Tiroler Tageszeitung Online". På denna webbplats, vilken i huvudsak innehåller tidningsartiklar, fanns det vid tidpunkten för omständigheterna i det nationella målet en länk till underdomänen <http://video.tt.com> med rubriken "Video" (nedan kallad underdomänen video) som ledde till en webbsida där det med hjälp av en sökkatalog var möjligt att få tillgång till mer än 300 videor.
- 8 De videor som på detta sätt gjordes tillgängliga på internet bestod av redaktionellt utformade reportage av olika längd, från cirka 30 sekunder till flera minuter. Reportagen gällde olika områden, såsom, bland annat, lokala evenemang och händelser, frågor till personer på gatan angående aktuella ämnen, sportevenemang, filmtrailrar, pysselbeskrivningar för barn, eller videor från läsarna som valts ut av redaktionen. Mycket få av de videor som tillhandahölls på underdomänen video hade någon koppling till artiklarna på tidningen Tiroler Tageszeitungs webbplats.
- 9 I beslut av den 9 oktober 2012 fastställde den österrikiska radio- och tvmyndigheten att New Media Online genom underdomänen video tillhandahöll en audiovisuell medietjänst på begäran i den mening som avses i 2 § punkt 3 AMD-G jämförd med 2 § punkt 4 AMD-G, vilken omfattades av anmälningsplikt i enlighet med 9 § punkt 1 AMD-G. Enligt nämnda myndighet hade denna underdomän video tv-karaktär och uppfyllde en fristående funktion i förhållande till resten av tidningen Tiroler Tageszeitungs webbplats. Den uppfyllde kriteriet att ha som huvudsakligt syfte att

informera, underhålla eller utbilda allmänheten. Enligt den österrikiska radio- och tvmyndigheten omfattades följaktligen underdomänen video av tillämpningsområdet för AMD-G och de krav som stadgas i denna lag.

- 10 New Media Online bestred denna bedömning och överklagade till Bundeskommunikationssenat, som ogillade överklagandet genom beslut av den 13 december 2012, på de grunder som den österrikiska radio- och tvmyndigheten hade anfört.
- 11 New Media Online överklagade därefter till Verwaltungsgerichtshof. Vid nämnda domstol gjorde New Media Online gällande att det audiovisuella innehåll som är tillgängligt på underdomänen video endast är ett komplement till dess huvudsakliga webbplats och inte har formen av en audiovisuell medietjänst. Bolaget hävdade dessutom att de korta videor som tillhandahålls via underdomänen video till sin form och innehåll inte är jämförbara med tv-utbudet.
- 12 Verwaltungsgerichtshof frågar sig för det första huruvida de videor som tillhandahålls kan anses utgöra "program" i den mening som avses i artikel 1.1 b i direktiv 2010/13, och närmare bestämt huruvida det videogalleri som är aktuellt i det nationella målet uppfyller det krav som anges i nämnda bestämmelse, det vill säga att dess form och innehåll ska vara jämförbara med formen och innehållet för tv-sändningar. Verwaltungsgerichtshof utgår från premissen att den aktuella tjänsten kan antas vara jämförbar med tv-sändningar när en sådan tjänst tillhandahålls genom sådana sändningar. Verwaltungsgerichtshofs tvivel beror på att den tjänst som är aktuell i det nationella målet består i att tillhandahålla korta videor vilka motsvarar korta utdrag ur nyhetssändningarna och vilka i denna form inte existerar inom den "klassiska" televisionen.
- 13 För det andra frågar sig Verwaltungsgerichtshof om den tjänst som är aktuell i det nationella målet har som "huvudsakligt syfte" att tillhandahålla informations-, underhållnings- eller utbildningsprogram till allmänheten. Enligt den domstolen kan det ur direktiv 2010/13 inte klart utläsas huruvida kvalificeringen av en tjänst som en audiovisuell medietjänst i förhållande till dess "huvudsakliga syfte" beror på tillhandahållarens samlade utbud av tjänster eller om det är möjligt att pröva varje tjänst separat. Enligt Verwaltungsgerichtshofs mening talar emellertid syftet med detta direktiv för det senare tillvägagångssättet. I annat fall skulle nämligen en tillhandahållare genom att bredda sitt utbud av tjänster kunna undandra vissa tjänster från direktivets tillämpningsområde.
- 14 Mot denna bakgrund beslutade Verwaltungsgerichtshof att vilandeförklara målet och ställa följande frågor till domstolen:
 - ”1) Ska artikel 1.1 b i direktiv 2010/13 tolkas så, att det kan förutsättas att den prövade tjänstens form och innehåll är jämförbara med formen och innehållet för tv-sändningar, om sådana tjänster också tillhandahålls i tv-sändningar, som kan anses utgöra massmedier som är avsedda att tas emot av och kan tänkas ha en klar påverkan på en betydande andel av allmänheten?
 - 2) Ska artikel 1.1 a i) i direktiv 2010/13 tolkas så, att prövningen av det huvudsakliga syftet för en tillhandahållen tjänst vad gäller nätupplagor av tidningar kan utgå från endast en del av nätupplagans webbplats, på vilken huvudsakligen tillhandahålls korta videor, vilka på andra delar av denna nätupplagas webbplats endast används som komplement till artiklarna i nättidningen?”

Prövning av tolkningsfrågorna

Den första frågan

- 15 Den hänskjutande domstolen har ställt den första frågan för att få klarhet i huruvida begreppet "program" i den mening som avses i artikel 1.1 b i direktiv 2010/13 ska tolkas så, att det inbegriper tillhandahållandet på en underdomän till en tidnings webbplats av korta videor vilka motsvarar korta utdrag ur lokalnyhetssändningar, sportsändningar eller underhållningssändningar.
- 16 Domstolen konstaterar inledningsvis att enligt de uppgifter som den hänskjutande domstolen har inkommit med motsvarar de videor som är aktuella i det nationella målet nyhetssändningar av olika längd och angående olika ämnen. Dessa videor innehåller reportage om lokala händelser, bland annat vad gäller politik, kultur, sport och ekonomi.
- 17 Den hänskjutande domstolen har i detta sammanhang gett uttryck för tvivel angående huruvida tillhandahållandet av korta videor vilka motsvarar korta utdrag ur lokalnyhetssändningar, sportsändningar eller underhållningssändningar är jämförbart med tv-sändningar i den mening som avses i artikel 1.1 b i direktiv 2010/13, eftersom en sådan sammanställning av korta videor som sådan hitintills inte har erbjudits av den traditionella televisionen.
- 18 Enligt definitionen i artikel 1.1 b i direktiv 2010/13 avser begreppet program "en uppsättning rörliga bilder ... som utgör ett enskilt inslag i en programtablå eller en katalog som har sammanställts av en leverantör av medietjänster och vars form och innehåll är jämförbara med formen och innehållet för tv-sändningar".
- 19 Nämnda bestämmelse kräver således att sådana videor som är aktuella i det nationella målet är jämförbara med formen och innehållet för tv-sändningar. Däremot krävs inte att en komplett sammanställning av korta videor ska vara jämförbar med en komplett programtablå eller katalog som har sammanställts av ett programföretag.
- 20 Dessutom kan omständigheten att de videor som är aktuella i det nationella målet är korta inte medföra att de inte kan anses utgöra program i den mening som avses i artikel 1.1 b i direktiv 2010/13. I nämnda bestämmelse finns det nämligen inga krav vad gäller längden på den aktuella uppsättningen av rörliga bilder. Såsom Europeiska kommissionen har påpekat innehåller dessutom tv-utbudet vid sidan av långa eller medellånga program även korta program.
- 21 Angående möjligheten för internetanvändaren att få tillgång till den video som intresserar vederbörande vid en tidpunkt som denne väljer och på dennes egen begäran utifrån en katalog med program som valts ut av den som driver nättidningen, som möjliggör såväl sökning efter rubrik som sökning efter de mest sedda eller senaste videorna, påverkar inte denna möjlighet det faktum att de videor som är aktuella i det nationella målet, i likhet med ett tv-program, riktar sig till en stor publik och kan ha en klar påverkan på denna, i den mening som avses i skäl 21 i direktiv 2010/13. En sådan möjlighet motsvarar för övrigt vad som uttryckligen anges i definitionen av en audiovisuell medietjänst på begäran i artikel 1.1 g i direktiv 2010/13. Sättet att välja de videor som är aktuella i det nationella målet skiljer sig således inte från det som erbjuds inom ramen för audiovisuella medietjänster på begäran, vilka omfattas av direktivets tillämpningsområde.
- 22 Vidare framgår det av skälen 11, 21 och 24 i direktiv 2010/13 att syftet med direktivet är att i ett medielandskap med stark konkurrens tillämpa samma regler för aktörer som riktar sig till samma publik och att undvika att audiovisuella medietjänster på begäran, såsom det aktuella videogalleriet, kan bedriva illojal konkurrens med den traditionella televisionen.

- 23 Det framgår härvidlag av de upplysningar som den hänskjutande domstolen har inkommit med att en del av de videor som var tillgängliga i underdomänen video produceras av ett regionalt programföretag, Tirol TV, och även är tillgängliga på detta företags webbplats. Dessa videor konkurrerar således med de informationstjänster som tillhandahålls av de regionala programföretagen. Detsamma gäller för de korta videor som inte handlar om lokala nyheter utan om kulturella evenemang, sportevenemang, eller underhållningsreportage, och som konkurrerar med musikkanaler, sportkanaler och underhållningssändningar.
- 24 Mot denna bakgrund ska den första frågan besvaras enligt följande. Begreppet ”program” i den mening som avses i artikel 1.1 b i direktiv 2010/13 ska tolkas så, att det inbegriper tillhandahållandet på en underdomän till en tidnings webbplats av korta videor vilka motsvarar korta utdrag ur lokalnyhetssändningar, sportsändningar eller underhållningssändningar.

Den andra frågan

- 25 Den hänskjutande domstolen har ställt den andra frågan för att få klarhet i vilka kriterier som ska tillämpas för att fastställa det huvudsakliga syftet, i den mening som avses i artikel 1.1 a i) i direktiv 2010/13, för en tjänst bestående i tillhandahållande av videor som erbjuds inom ramen för en tidnings nätupplaga.
- 26 Det framgår härvidlag av direktiv 2010/13 att en nätupplaga av en tidning, trots de audiovisuella element som denna innehåller, inte ska anses utgöra en audiovisuell tjänst om de audiovisuella elementen är en sidoeffekt och endast tjänar till att komplettera utbudet av tidningsartiklar.
- 27 I skäl 22 i direktiv 2010/13 fastslås principen att ”tjänster vilkas ... audiovisuella [innehåll] enbart är en sidoeffekt av tjänsten och inte dess huvudsakliga syfte” inte omfattas av definitionen av ”audiovisuella tjänster” i den mening som avses i artikel 1.1 a i) i direktivet. I skäl 28 i direktivet preciseras vidare att ”nätupplagor av tidningar och tidskrifter” inte omfattas av direktivets tillämpningsområde. De österrikiska myndigheterna beslutade således att New Media Onlines webbplats, betraktad som en helhet, inte skulle anses vara en audiovisuell medietjänst.
- 28 Skäl 28 i direktiv 2010/13 kan emellertid inte förstås så, att en audiovisuell tjänst regelmässigt ska vara utesluten från tillämpningsområdet för detta direktiv endast på grund av att den som driver den webbplats till vilken denna tjänst hör är en utgivare av en nättidning. En videoavdelning som inom ramen för en enda webbplats uppfyller kraven för att kvalificeras som en audiovisuell medietjänst på begäran förlorar inte denna egenskap bara för att den är nåbar via en tidnings webbplats eller erbjuds inom ramen för denna.
- 29 Ett synsätt som innebär att tjänster som erbjuds av en utgivare av en nättidning generellt undantas från direktivets tillämpningsområde, på grund av tjänsternas multimediala karaktär, utan att det görs någon bedömning från fall till fall av den aktuella tjänstens ”huvudsakliga syfte”, skulle inte i tillräckligt hög grad beakta de många olika situationer som kan tänkas uppstå och skulle innebära en risk för att aktörer som faktiskt tillhandahåller audiovisuella medietjänster i den mening som avses i artikel 1.1 a i) i direktivet kan använda en multimedial nyhetsportal för att undgå den lagstiftning som gäller för dem på detta område.
- 30 Vidare skulle ett individbaserat synsätt, baserat på den ekonomiska aktörens egenskaper, som bestod i att beakta samtliga tjänster som denna aktör tillhandahåller, för att göra en avvägning mellan syftena för respektive tjänst, och som skulle leda till att samtliga tjänster som denna aktör tillhandahåller via sin webbplats ansågs antingen omfattas av tillämpningsområdet för direktiv 2010/13 eller ej, inte göra det möjligt att på ett korrekt sätt beakta specialfall, såsom sådana då ett företag är aktivt inom flera verksamhetsområden, utökar sin verksamhet till nya områden, eller fusionerar med ett annat företag.

- 31 Domstolen påpekar härvidlag att ett av huvudsyftena med direktiv 2010/13, såsom framgår av skäl 10 i direktivet, är att uppnå lika konkurrensvillkor på marknaden för audiovisuella medietjänster. Följaktligen kan kvalificeringen av en webbplats "huvudsakliga syfte" inte kan vara avhängig av huruvida den aktuella webbplatsen, sedd som en helhet, hänför sig till ett företags huvudverksamhet, eller till en verksamhet som endast är av underordnad betydelse för företaget.
- 32 Konsumentskyddets nivå kan nämligen inte vara avhängigt av huruvida ett och samma tv-innehåll erbjuds av ett företag för vilket detta innehåll endast är av underordnad betydelse, eller av ett företag för vilket detta innehåll utgör hela dess utbud.
- 33 Under dessa omständigheter ska ett materiellt synsätt anläggas. I enlighet med artikel 1.1 a i) i direktiv 2010/13 består detta i att undersöka huruvida den aktuella tjänsten, i sig själv och oberoende av i vilket sammanhang den erbjuds, har till huvudsakligt syfte att i informations-, underhållnings- eller utbildningssyfte tillhandahålla program till allmänheten.
- 34 Vad gäller det nationella målet ankommer det på den hänskjutande domstolen att undersöka huruvida den tjänst som erbjuds på underdomänen video har ett innehåll och en funktion som är fristående i förhållande till innehållet och funktionen för nättidningsutgivarens tidningsartiklar. Om så är fallet omfattas tjänsten av tillämpningsområdet för direktiv 2010/13. Om däremot tjänsten framstår som en oskiljbar del av utgivarens journalistiska verksamhet, särskilt på grund av kopplingarna mellan det audiovisuella utbudet och textutbudet, omfattas den inte av direktivets tillämpningsområde.
- 35 Vid denna undersökning kan det inte vara avgörande huruvida det audiovisuella utbudet i fråga presenteras på den aktuella webbplatsens huvuddomän eller på en underdomän till denna, eftersom det annars skulle uppstå en möjlighet att kringgå bestämmelserna i direktiv 2010/13 genom att utforma denna webbplats struktur i sådant syfte.
- 36 Såväl den hänskjutande domstolens uttalanden som handlingarna i förevarande mål tyder på att situationen i det nationella målet är den att mycket få tidningsartiklar är kopplade till de aktuella videorna. Enligt uppgifter i de handlingar som domstolen har tillgång är dessutom de flesta av dessa videor åtkomliga och möjliga att se oberoende av att man tar del av artiklar i tidningens nätupplaga. Dessa omständigheter talar för att den aktuella tjänsten skulle kunna anses ha ett innehåll och en funktion som är fristående i förhållande till det innehåll och funktion som New Media Onlines journalistiska verksamhet har, och att den följaktligen utgör en separat tjänst i förhållande till övriga tjänster som detta bolag erbjuder. Det ankommer på den hänskjutande domstolen att göra denna bedömning.
- 37 Mot denna bakgrund ska den andra frågan besvaras enligt följande. Artikel 1.1 a i) i direktiv 2010/13 ska tolkas så, att bedömningen av det huvudsakliga syftet för en tjänst genom vilken videor tillhandahålls inom ramen för en tidnings nätupplaga ska inrikta sig på en undersökning av huruvida tjänsten i sig har ett innehåll och en funktion som är fristående i förhållande till innehållet och funktionen för den journalistiska verksamheten för den som driver den aktuella webbplatsen, och inte endast är ett komplement som är oskiljbart från denna verksamhet, särskilt på grund av kopplingarna mellan det audiovisuella utbudet och textutbudet. Det ankommer på den hänskjutande domstolen att göra denna bedömning.

Rättegångskostnader

- 38 Eftersom förfarandet i förhållande till parterna i det nationella målet utgör ett led i beredningen av samma mål, ankommer det på den hänskjutande domstolen att besluta om rättegångskostnaderna. De kostnader för att avge yttrande till domstolen som andra än nämnda parter har haft är inte ersättningsgilla.

Mot denna bakgrund beslutar domstolen (andra avdelningen) följande:

- 1) **Begreppet ”program” i den mening som avses i artikel 1.1 b i Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/13/EU av den 10 mars 2010 om samordning av vissa bestämmelser som fastställs i medlemsstaternas lagar och andra författningar om tillhandahållande av audiovisuella medietjänster (direktiv om audiovisuella medietjänster) ska tolkas så, att det inbegriper tillhandahållandet på en underdomän till en tidnings webbplats av korta videor vilka motsvarar korta utdrag ur lokalnyhetssändningar, sportsändningar eller underhållningssändningar.**
- 2) **Artikel 1.1 a i i direktiv 2010/13 ska tolkas så, att bedömningen av det huvudsakliga syftet för en tjänst genom vilken videor tillhandahålls inom ramen för en tidnings nätupplaga ska inrikta sig på en undersökning av huruvida tjänsten i sig har ett innehåll och en funktion som är fristående i förhållande till innehållet och funktionen för den journalistiska verksamheten för den som driver den aktuella webbplatsen, och inte endast är ett komplement som är oskiljbart från denna verksamhet, särskilt på grund av kopplingarna mellan det audiovisuella utbudet och textutbudet. Det ankommer på den hänskjutande domstolen att göra denna bedömning.**

Underskrifter